

**A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N**

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2007. évi június hó 28. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

A hivatalos személy által fontosabb ügyben kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette miatt a **vádlt** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2007. évi február hó 19. napján kihirdetett **3.B.1300/2005/14.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** a következők szerint:

A vádlott cselekményét **fontosabb ügyekben intézkedésre hivatott** hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettének **m i n ő s í t i**.

A vádlott büntetését **3 (Három) év börtönre és 4 (Négy) év közügyektől eltiltásra s ú l y o s í t j a**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a**.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

**I N D O K O L Á S :**

A megyei bíróság a vádlottat hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében mondta ki bűnösnek, amelyért 1 év 2 hónap fogházra és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Egyben 2.700.000,- Ft vagyonekobjást rendelt el, és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen

- az ügyész a vádlott terhére eltérő jogi minősítés miatt, a fontosabb ügyben való eljárás, mint minősítő körülmény megállapítása érdekében, és súlyosabb fő- és mellékbüntetés kiszabása végett,
- a vádlott a felmentéséért,
- védője a tényállás téves megállapítása miatt elsősorban felmentésért, másodsorban az elkövetési idő 2002. április 1. napja előtti megállapításáért, s erre tekintettel enyhébb büntetésért, a büntetés végrehajtásának felfüggesztéséért, a vagyonekobjás mellőzéséért, illetve a bizonyítási indítvány elutasítása miatt jelentett be fellebbezést.

A nyilvános ülésen a védő harmadsorban az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta annak megalapozatlanságára hivatkozással.

A fellebbviteli főügyészség a vádlott cselekményének a Btk. 250. § (2) bekezdés a) pont II. fordulatóba ütköző és a (3) bekezdés 2. tétel I. fordulata szerint minősülő hivatalos személy által fontosabb ügyben kötelességszegéssel elkövetett vesztegetéssel történő minősítését és erre figyelemmel hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés alkalmazását, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta. Az ügyészi fellebbezés alapos, a vádlott és a védő fellebbezése alaptalan.

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le a tárgyalást. A vád tárgyát képező releváns tényekre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette.

A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte és mérlegelte, s indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget téve részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot mennyiben és miért fogadott vagy utasított el.

Érvelése logikus és az iratok tartalmának megfelelő, ezért a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A tényállás teljes egészében megfelel az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékoknak, és megalapozatlansági okoktól [Be. 351. § (2) bekezdés a)-d) pontjai] mentesnek bizonyult. Hatályon kívül helyezési ok nem valósult meg.

A megyei bíróság indokát adta **(név)** kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítvány elutasításának is, amely teljes mértékben helytállónak bizonyult. További bizonyítás felvételének ezért helye nem volt.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A vádlott, mint végrehajtó, vagyoni előnyért, a Bf.II.154/2007/3.

hivatali kötelességét megszegve, egy adó-végrehajtási ügyben a tényleges adatokkal ellentétben nemleges foglalási jegyzőkönyveket készített, a földhivataltól érkezett, az adós ingatlantulajdonának fennállását igazoló okiratot egy már lezárt ügy irataihoz csatolta, s mindezek alapján - alaptalanul, jogellenesen - javaslatot tett az adózó tartozásának behajthatatlanság címén történő törlésére.

A felmentést célzó fellebbezések így alaptalanok voltak.

Részben tévedett azonban az elsőfokú bíróság a cselekmény jogi minősítésekor, amikor nem állapította meg a fontosabb ügyekben intézkedésre hivatott hivatalos személy általi elkövetést, mint minősítő körülményt.

Azt helyesen rögzítette, hogy fontosabb ügyekben intézkedésre hivatott az a hivatalos személy, aki az állampolgárok jogait vagy jogos érdekeit jelentős mértékben befolyásoló döntéseket hoz, illetve ilyen döntéseket önállóan előkészít.

Tévesen értékelte azonban az adóhatóság előtt folyó végrehajtási ügyeket olyanoknak, amelyek nem minősülnek az állampolgárok jogait vagy jogos érdekeit jelentős mértékben befolyásolóknak, s tévesen hivatkozott a Csongrád Megyei Bíróság, illetve a Szegedi Ítéltábla megjelölt döntéseire, mint amelyekben az illetékhivatal végrehajtóját nem tekintette a bíróság fontosabb ügyekben intézkedésre hivatott hivatalos személynek.

Az adó-végrehajtási eljárásban sor kerülhet az állampolgárok ingóságainak, és akár az általuk lakott ingatlanok, az otthonuknak a lefoglalására, elárverezésére is. Ezek az eljárások így minden kétséget kizáróan igen fontos jogaikat, jogos érdekeiket érintik. A vádlott pedig ezen eljárásokban az adósok jogait, jogos érdekeit jelentős mértékben befolyásoló döntéseket készített önállóan elő, „quasi” döntési jogosítványai voltak az adósság törlését, az elárverezés elkerülését illetően, hiszen a törlést kimondó határozat az általa - ellenőrzés nélkül - becsatolt iratokon, javaslaton alapult.

Az ítéltáblának az elsőfokú bíróság által hivatkozott határozatában foglalt tényállás pedig eltérő lényegű volt, minthogy az azon ügyben szereplő vádlott nem végrehajtói, hanem ügyintézői munkakört látott el, aki még egy részletfizetési kérelem teljesítésében sem rendelkezett semmilyen önálló jogosítvánnyal.

Az ítéltábla ezért az ügyészi fellebbezésben foglaltakkal teljes mértékben egyetértett, a vádlott cselekményét a Btk. 250. § (2) bekezdés a) pont II. fordulataba ütköző, de a (3) bekezdés 2. tételének I. fordulata szerint minősülő fontosabb ügyekben intézkedésre hivatott hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettének minősítette.

A cselekmény elbírálása során - figyelemmel arra, hogy a vádlott általi elkövetési magatartás kifejtésére, a hivatali kötelesség tevőleges megszegésére, a törlés iránti javaslattételre 2003. január 31. és február 3. napja között került sor - a másodfokú bíróság a Btk. 2. §-ának alkalmazásával az elbíráláskor hatályos Btk.-t alkalmazta, minthogy az az elkövetéskori törvény általános részi rendelkezéseire tekintettel a vádlott számára kedvezőbb elbírálást tett lehetővé.

A büntetés kiszabása során figyelembe vett körülmények közül az ítéltábla mellőzte a büntetlen előéletre történő utalást, amely - mivel a vádlott munkaköre betöltésének a

feltétele volt - külön enyhítő körülményként nem vehető figyelembe (BK 154. szám II/1.).

Tekintettel a minősítés változtatására, a vádlottal szemben első fokon kiszabott büntetés törvénysértően enyhének bizonyult, s ezért azt a másodfokú bíróság a rendelkező részben írtak szerinti mértékre súlyosította. A szabadságvesztés tartamának meghatározásakor, az enyhítő körülményekre figyelemmel a Btk. 87. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazásával, a büntetési tétel legkisebb mértékénél kevesebb büntetést szabott ki, mert a legkevesebb öt év szabadságvesztést is túl szigorúnak találta.

Az ítéletábra a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 43. § a) pontja alapján - az elsőfokú bíróságtól eltérően - börtönben állapította meg, minthogy a vádlott betegsége nem tette szükségessé, a személyisége és a bűncselekmény indítéka pedig nem indokolta a Btk. 45. § (2) bekezdésének alkalmazásával az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározását.

A másodfokú bíróság a megváltoztató rendelkezéseit a Be. 372. §-a alapján eljárva hozta meg, míg az ítéletet egyebekben - annak helyességénél fogva - a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a vagyonek Kobzár körében felhívott rendelkezések közül egyrészt mellőzte a Btk. 77/C. § (1) bekezdés a) pontjára történő téves hivatkozást, másrészt

Bf.II.154/2007/3.

pontosította a rendelkezés alapját képező jogszabályhelyet, amely szerint az a Btk. 77/B. § (1) bekezdés e) pontja.

A fellebbezés lehetőségének kizárása a Be. 386. §-án alapszik.

S z e g e d , 2007. évi június hó 28. napján

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk. Dr.Mezőlaki Erik sk. Dr.Cserháti Ágota sk.  
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.II.154/2007/3. számú ítélete és a Csongrád Megyei Bíróság 3.B.1300/2005/14. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2007. évi június hó 28. napján

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.  
a tanács elnöke